

1. Органи државне управе дужни су да сарађују у свим заједничким питањима и да једни другима достављају податке и обавештења потребних за рад.

Пословник Владе уредио је сарадњу министарстава и посебних организација. Наиме, предлоге аката које усваја Влада припремају министарства. Влада на седници доноси уредбе, одлуке, решења и закључке, као што утврђује предлоге закона. Да би неки материјал могао да буде на дневном реду седнице Владе, тај материјал мора бити припремљен у складу са Пословником Владе. То у пракси значи да министарство које је предлагач, уз предлог акта (нпр. уредбе) мора доставити и мишљење других министарства на ту уредбу, ако је материја која се уређује из надлежности тих других министарстава. На пример, Уредба о мониторингу квалитета деривата нафте и биогорива спада у област енергетике, па је Министарство рударства и енергетике надлежно да је припреми за усвајање на Влади. Пре него што пошаље материјал на усвајање Влади, Министарство рударства и енергетике дужно је да на текст уредбе прибави мишљења министарстава – финансија, трговине, привреде, као и Републичког секретаријата за законодавство. Уколико та министарства, односно Секретаријат немају примедби, Уредба се може усвојити. Уколико имају примедби, предлагач материјала дужан је да се изјасни да ли прихвата примедбе, а ако не прихвата, мора навести разлоге зашто не прихвата. Практично је Пословник Владе **увео обавезу сарадње органа државне управе**.

2. Органи државне управе оснивају **заједничка тела и пројектне групе** ради извршавања послова чија природа захтева учешће више органа државне управе.

Уколико је неко питање које се мора уредити законом или подзаконским актом толико комплексно да његово решавање мора обухватити више министарстава, Закон о државној управи предвиђа могућност оснивања заједничких тела и пројектних група како би се питање решило на најбољи начин. Уредба о начелима за унутрашње уређење и систематизацију радних места у министарствима, посебним организацијама и службама Владе предвиђа више облика заједничких тела, као што су Координационо тело (оснива Влада), заједничко тело (оснива се споразумом два или више министарства), радна група и посебна радна група (оснива министар, односно руководилац органа). Сва ова тела представљају формални начин сарадње који, уколико се посао добро организује, може дати изузетне резултате.

12. Однос органа државне управе и Владе.

Органи државне управе су самостални у свом раду и на њихове одлуке не сме утицати ни један други државни орган. Органи државне управе раде на основу и у складу са Уставом и законима (начело законитости и начело самосталности).

Однос Владе и органа државне управе јесте хијерархијски однос у смислу 1. **надзора над радом**, 2. **усклађивања рада органа** и 3. **усмеравања рада** у спровођењу политике и извршавању закона.

12.1. Надзор над радом.

Влада има донекле ограничено право утицаја на рад органа управе. Ограничење утицаја извршне власти – Владе на државну управу огледа се у немогућност мешања у на пример, инспекцијске послове, решавања у конкретним управним стварима у поступцима које воде органи државне управе или имаоци јавних овлашћења. То значи да Влада не може наредити како да се реши нека појединачна управна ствар, осим уколико законом није предвиђена другостепена надлежност Владе (одлучивање по жалби).

У односу на опште акте органа државне управе, ако орган државне управе не донесе пропис, доноси га Влада ако би недоношење тог прописа могло изазвати штетне последице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вредности. Влада може поништити или укинути пропис органа државне управе који је у супротности са законом или прописом Владе и одредити рок за доношење новог прописа.